

lobbifema — nemmad ütlesid: Ei nenda
pea ükski ennam meie armolisse Würsti
meest pabhandama, kui monne aasta eest,
et ta mitte hopis süddant pdraks meist:
Gest mis ehk praego meie pölrwe töstmis-
feks noutakse, olleks jo ká, kui mitte nisug-
gune endine wastane luggu meie Maal ol-
leks olnud. Meed Maad, kus meie asjet
olleme, on nenda kui muul maal, Moisa-
wannema omma; sepárrast on se ka ülle-
ültse nenda, et kui ka Perremest enna st
keif omma so-uga párris- allama pölrwest
lahti tehakse, ikka se Ma, mis peál ta el-
las, Moitale jái, kes sedda jálle sellele an-
nab, kes teggo ja makso se eest tasub.
Kui siis párris- allama pölrwest lahti sanud
Tallopoeg omma kohha peále sowib jáda,
peab temma sedda teggo ja makso ennese
peále wotma, mis Moisawannem kússib,
ehk maiale minnema.

Agga kui tallopoeg weel párris on, siis
ei tohhi ta maiale minna, ja sepárrast ei
tohhi siis ka ükski Moisawannem teistwisi

tego ja makso wotta kui seátud on. Gest
Moisawannemal on siis ikka omma tead-
wad abbi ká. Agga kui tallopoiad vár-
ris- allama pölrwest lahti on, siis peab Moi-
sawannem ennese tallopoega, ja tallopoeg
ennesele kohha otsima, ja sepárrast on siis
Mollemattel lubba wastastikko leppimist
tehba

Gest, igga Moisawannem on omma
Moisa keif Madega omma Wannemattest
párrind, kes sedda ka párrinud, ehk ostnud
on; ehk Ta on isse sedda Moisa ostnud,
ja peab siis neist madest sisse sama, mis
temma Wannemad, ehk temma Isse se
eest on maksnud. Muido wölglased wot-
wad sedda, Madega túkkis, árra.

Teine luggu on, kui Moisawannem úhhe
Ma- túkki ehk Perrekohha tallopoiade múúb,
siis on nisuggune Ma úhhe nisugguse tal-
lopoia párris, ja temma lapsed párriwad
sedda temma káest, ning temma isse ja
temma páriad tohhiwad sedda ka múa,
ehk árranumata.